

3/2017

Ďakujem Bože za slzy

Olga Adamkovičová-Semková

z básnickej zbierky Prídavok

*Tie perly
z tvojej pokladnice*

Sú drahé vzácne

Ty to vieš

*A rozsýpaš ich
tam kde práve treba*

Sú ako živá voda

*Čo špinavé je
trpezlivo obmyjú*

*Čo bolí
s láskou liečia*

Namiesto Teba

*Že horúce sú
vedia rozohriať
srdcia čo tuhnú
od zimy*

Nik iný toto nedokáže

Iba Ty Pane

Jediný

PRE SOBOTNÉ VEČERY

1.7.

Obrana pred vlastnou žiadosťou

Jakuba 1,14-22

Mottom dnešnej doby je rýchlo si užiť, všetko mať, byť šťastný, bohatý, zdravý, aj za cenu vysokých a preplatečných pôžičiek a straty pokoja. Chvíľkové uspokojenie vlastných žiadostí, ktoré však rýchle vyprchá... a zostáva krutá realita: vysoké mesačné splátky banke, nervozita, nespavosť, hádky v rodine ai., ktoré dovedú človeka často až do stavu beznádeje, ktoré žiaľ, niekedy končia tragicky, samovraždou... Satan presne vie, čo robí. Od chvíle, keď pokúšal Evu a Adama v raji, systematicky kuje svoje pasce, do ktorých by nás mohol lapiť. Vie dobre, že naša hriešna podstata sa dá ľahko zlákať na rozličné pokúšania a niet človeka, čo by nehrešil! Človek je sám sebe najväčším nepriateľom, pretože ho zrádzajú vlastné žiadosti a žiadostivosť. V Jakubovom liste je to napísané veľmi jasne: „**Ale každý je pokúšaný tým, že ho vlastná žiadosť zachvacuje a zvádza. Žiadosť potom, keď počala hriech, a hriech – vykonaný – splodí smrť.**“ Máme nejaké východisko? Môžeme sa ochrániť pred vlastnou žiadosťou? Pozrime sa, čo nám radí Božie Písmo:

Ale oblečte sa v Pána Ježiša Krista a o telo sa nestarajte tak, aby vznikali v ňom zlé žiadosti (Rim 13,14).

Tí, čo prináležia Kristu Ježišovi, ukrižovali si telo s vášňami a žiadosťami (Gal 5,24).

O nič nebuďte ustarostení, ale vo všetkom s vďakou predkladajte Bohu svoje žiadosti vo všetkých svojich modlitbách a prosbách (Fil 4,6).

Lebo zjavila sa milosť Božia, spásenosná všetkým ľuďom, vychovávajúca nás, aby sme sa odriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a mierne, spravodlivo a pobožne žili na tomto svete, očakávajúc blahoslavenú nádej a zjavenie slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Krista Ježiša, ktorý sa vydal za nás, aby nás vykúpil zo všetkej neprávnosti a očistil si vzácny ľud, horliaci za dobré skutky (Tit 2,11-14).

A ako poslušné dievky nepripodobňujte sa predošlým žiadosťami z časov nevedomosti, ale ako svätý je Ten, ktorý vás povolal, aj vy, svätí buďte v celom obcovaní (Pt 1,14-15).

Modlitba: Ďakujeme Ti, drahý náš Otče nebeský, že sa o nás tak predívne staráš, a na každý problém máš riešenie. Ďakujeme Ti, že si nás nenechal v hrobe vlastného tela a žiadostivosti, ale si obetoval Svojho Svätého Syna, ktorý jediný bol bez hriechov a tak Svojou drahou preliatou krvou na Golgote otvoril nám Božie kráľovstvo a v Jeho ranách sa nám dostalo uzdravenia a odpustenia. Prosíme Ťa, Baránok Boží, pomôž nám žiť svätý život už tu na zemi, pomôž nám, aby sme odolávali pokušeniam a žiadosťami vlastného ja a tak naplnili Tvoju vôľu. Ďakujeme, že si nám poslal aj Pomocníka, Ducha Svätého! Amen.

Rozhovor: o tom, v ktorej oblasti zlyhávame, „kde nás topánka tlačí“, a kde víťazí naša žiadostivosť, budme úprimní, vyznávajme si to navzájom, aby sme sa za seba i druhých modlili a tak upevňovali pravé sväté spoločenstvo (Jak 5,16)

Prosme za: to, aby sme silneli na duchovnom človeku, aby sme úspešne kráčali na ceste posvätenia sa s Pánom Ježišom, prosme za všetkých služobníkov na vinici Božej, aby boli ochránení pred pokúšaniami od nepriateľa a boli posilnení Duchom Božím!

Alica Pipperová

Podporujeme sa v porozumení, že pozemské žiadosti nie sú najdôležitejšie, ale vzťah s Ježišom dáva viac krásy a naplnenia.

8.7.

Obrana pred vlastným hriechom

1.Jána 3,1-8

Hriech je urážkou Boha. Hriech narúša šalom (pokoj). Aby sme boli citliví na vnímanie hriechu, musíme žiť s Pánom. Len vtedy vidíme ohavnosť hriechu a jeho pustošenie. Aj ten najmenší hriech má desivú ničivú silu. Už málo kvasu nakvasí celé cesto (1.Kor. 5-6).

Hladomor, vojny, nemravnosť, rozvoď, závislosti..., to všetko je ovocím hriechu. A to ovocie dnes bujnie, lebo ľudstvo opustilo Ježiša a stratilo sa v bludoch. Na zlé hovoríme, že je dobré a naopak. Pán Boh nás vystríha: *ak takto hovoríte, beda vám!* (Iz 5,20). A to „**beda vám**“ už úraduje, nič nie je v poriadku, nastúpil chaos a úpadok v každej oblasti života.

Je smutné, že aj my kresťania koketueme s hriechom a neraz sa v ničom neľíšime od sveta, možno len tým chodením do kostola. Naozaj nevieme, že podávame ruku diablove? Že máme túžiť po svätosti a ako len môžeme vyhybať sa zlu?! Neraz iných posudzujeme a vlastné brvná nevidíme? Ak sa však porovnávame s Ježišom a Jeho nárokmi na ľud vykúpený krvou Kristovou, naša pýcha umrie. Čítajme Kázeň na vrchu, čítajme Listy apoštolov, ako žili, čo konali a verte, ohúri nás naša bieda a v tú chvíľu budeme utekať do náručia Ježišovho kríža, lebo len tam nájdeme záchranu.

Boh mi hriechy závislosti odpustil. Začala som nový život s Ním. Ale ďalšie požehnanie v mnohom záviselo a závisí odo mňa. Ako budem poslušná, či budem chcieť bojovať s mojimi egoistickými túžbami a so žiadosťami tela, ktoré bojujú proti mojej duši.

Tento boj je každodenný a vôbec nie je jednoduchý, lebo neraz naše hriechy milujeme. Veľa som fajčila, nevedela som si život bez fajčenia predstaviť. Ale Boh žiadal čistotu. Najprv som bola neúprimná, modlila som sa, ale v skutočnosti som nechcela prestať fajčiť. Pán videl moje trápenie, preto mi daroval Slovo, a to ma zasiahlo ako meč: „**Bezo Mňa nič nemôžete činiť!**“ (Jn 15,5).

A ešte niečo mi Pán poradil: Ak ti hriech chutí a nemodlíš sa úprimne, pros o zmenu myslenia a Ja ti pomôžem. A tak som bola po troch rokoch modlitebného boja uzdravená a vstala som 8. marca 1998 bez chuti na cigaretu. Zvíťazila som nad hriechom, lebo som nebojovala ja, ale Ježiš. Keby som však nebola

tento hriech chceta úprimne riešiť, Ježiš by mi nepomohol.

Aby nám Pán Boh pomohol očistiť sa od hriechov a víťaziť nad nimi, musíme byť úprimní a ľutovať svoje zlé konanie. A tu sa žiada zdôrazniť, že náš skutočný duchovný stav vidíme len vo svetle Ježiša. Preto je nevyhnutné žiť v dôvernom vzťahu s Pánom.

Už samotné zanedbávanie čítania Biblie a času s Bohom je vážnym hriechom. Ak sa mýlim, nech mi Pán odpustí, ale naozaj mám to poznanie, že mnoho kresťanov v mojom okolí nečíta Bibliu. Vypočúva Boh modlitby kresťana, ktorý pohŕda Jeho Slovom?!

Ak si myslíme, že nám stačí týždenne hodina v kostole, dostali sme sa do omylu, ktorý nás od Boha oddeľuje. Ak Božia pravda a jej činenie nie sú pre nás najdôležitejšie, Boh od nás odtiahne ochrannú ruku a vydá nás napospas bludným učением, teda zatrateniu. A to je veru poriadne vážne.

Milujme Pána, túžme po svätosti, aby sme sa Mu páčili, veď On vie, že sme len hlina. Veľakrát som zlyhala a neraz som v plači prišla k môjmu Oteckovi, aby mi odpustil. A viete, čo je úžasné?! Tá dobrota Božieho srdca. Nikdy nás nevyhodí, ak ľutujeme. Nikdy nemusíme zúfať, nech sme vyviedli čokoľvek. *Bože náš, ďakujeme!*

„Vieme, že keď vyjde najavo (čím budeme), Jemu budeme podobní, lebo Ho uvidíme takého, aký je. A každý, kto má takúto nádej v Ňom, očisťuje sa, ako je čistý On“ (1.Jn 3,2b-3).

Keď na teba dolahne ťažoba tvojich hriechov, príď ku Mne. Zver sa mi so svo-

jimi pochybeniami, o ktorých všetkých viem ešte predtým, ako ich vyslovíš. Zotrvej vo Svetle Mojej Prítomnosti, prijmi odpustenie, očistenie, liečenie... Pamätaj, že som ťa zaodel do Svojej spravodlivosti, aby ťa odo Mňa nič nemohlo oddeliť. Zakaždým, keď zakopneš alebo spadneš, som pri tebe a pomôžem ti vstať.

Človek má sklon svoj hriech skrývať, hľadať útočisko v temnote. Tam sa utápa v pocitoch sebalútsosti, odriekania, spravodlivosti, obviňovania sa a nenávisti. Ale Ja som Svetlo sveta a moje Svetlo rozháňa tmú. Poď ku Mne bližšie a nechaj Ma obklopiť Ťa Mojím Svetlom, odohnať tmú a naplniť Ťa pokojom. (Iz 61,10; 1.J 1,7; Jn 8,12)

Svedectvo: Milovaní, každý z nás má hriechy, s ktorými by mal bojovať. Je dobré, ak vieme povedať pred inými, ako bojujeme s hriechom.

Rozhovor: Snažme sa v dialógu vymenovať čo najviac hriechov, nielen tie, ktoré bijú do očí, ale aj malé líštičky, lebo i tie sú veľmi nebezpečné pre našu svätosť.

Prosme za čistotu nášho života, aby sme boli čistí, aby sme mali chuť i silu od Pána bojovať s každým hriechom, aby sme neboli pokrytci, ktorí na iných vidia chyby a sami konajú to isté. Prosme, aby sme sa vedeli v láske navzájom upozorniť na to, čo sa nášmu Bohu nepáči. Prosme i za čistotu našich vzťahov, aby sme sa neohovárali, ale boli i k sebe úprimní a čestní.

Prosme za evanjelickú cirkev. Aby Pán daroval milosť a aby zvíťazila Božia láska a pravda a aby v našich zboroch

a v cirkvi bol uprostred Pán Ježiš a Jeho Svetlo. Bože, zmiluj sa nad evanjelickou cirkvou, aby bola na Tvoju slávu. Amen

Danka Zubčáková

Podporujme sa modlitbami jeden za druhého, aby sme obstáli.

15.7.

Obrana pred vyvyšovaním sa od ľudí

Ján 6,15

Ježiš Kristus nasýtil 5-tisícový zástup ľudí z piatich chlebov a dvoch rybičiek! Všetci sa najedli do sýtosti! Neuveriteľný muž, ten Ježiš...! Ako to len dokázal?! Je skvelý!!!... – Takéto a mnohé ďalšie pochvalné výkriky mohli znieť spomedzi nasýteného davu ľudí. Dokonca ľudia boli takí ohúrení z Ježiša a Jeho zvláštnych činov, že Ho chcú urobiť kráľom.

Ježiš za Svoje činy, za Svoje divy a zázraky, za uzdravovania, ktoré robil, bol veľakrát „v pokušení“ prijať zaslúženú slávu a ovácie od ľudí. Ale On o to nestál. To nebol zmysel Jeho konania a počínania. Viedlo Ho niečo závratne odlišné, než je ľudská sláva a uznanie. Mal neustále pred očami a na srdci Svoj cieľ – spásu hriešneho človeka. To jediné bolo pre Neho podstatné. Božia vec, za ktorú chce zápoliť. Božie kráľovstvo, ktoré chce zjaviť. Boh, ktorého chce ukázať v plnosti lásky. Pretože sa rozhodol položiť Svoj život na kríži, aby takto dal život všetkým hriešnikom.

Hoci aj my robíme mnoho vecí v Božom mene; zdá sa, že nám záleží na rozhojnení Božieho kráľovstva na zemi;

zvolávame ľudí na stretnutia s modlitbou a Božím slovom; vedíme mládež, detskú besiedku... A hoci nám to ide dobre, lebo sa z týždňa na týždeň zvyšujú počty detí a mládežníkov, znásobuje sa počet modlitebníkov, ľudia v zbore nás chvália, akí sme šikovní... – NIČ z toho by sme nedokázali, ak by Boh sám neposielal Svojho Svätého Ducha. Nemali by sme úspech v práci na Božej roli, ak by Boh sám nebdel nad celým naším konaním. Preto sláva nepatrí nám, ale Bohu.

Nemôžeš sa nechať urobiť od ľudí kráľom, lebo tak zatieniš skutočného Kráľa kráľov – Ježiša Krista.

Chvála a uznanie od druhých sa počúva veľmi dobre. A naše sebavedomie tým stúpa smerom nahor. Ale v konaní Božích vecí a v práci na Božom diele to nesmieme dopustiť.

My tak isto, ako sa zachoval Ježiš, nemáme hľadať slávu, aj keď nám to robí dobre. Nemôžeme sa nechať za svoje činy oslavovať a velebiť viac, než dovolíme, aby sa skrze nás oslavoval Boh!

„Stúpať nahor“ má nie naše sebavedomie, ale naša vďačnosť Bohu, že koná skrze nás.

Čo robiť v tej chvíli, keď sme v pokušení pripustiť si pochvalu od druhých k telu? – To, čo urobil Ježiš:

On sa utiahol do samoty. Išiel preč. Nezostal v strede Svojho vyvyšovania a nechcel ďalej počúvať slová chvály, nevyhrieval sa v nich ako had na slnku. Nezostal sedieť, „usmievkať sa“ a vyžívať sa v tom, ako Ho ľudia z každej strany ospevujú.

Ježiš sa nenápadne vytratil a utiahol sa na miesto, kde bude sám.

Nedovoľme, aby chválenie na našu adresu zatienilo pravého Pána slávy.

AMEN

Marta Chlpíková

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Bože za Tvoju veľkosť, pri ktorej si môžeme pripadať takí malí. Chráni nás to pred pýchou. Daj, aby sme Ťa stále vnímali, nech nás nezvedie túžba po vlastnej dôležitosti. Oslavujeme Ťa. Amen.*

Svedectvo: Ako prišla do môjho života sloboda a pokoj, keď som začal/a vnímať, že len Boh je veľký.

Rozhovor: Sme oslobodení od zakrivenosti do seba? (Luther tomu hovoril latinsky incurvatus in se)?

Prosme za politiku. Aby bola stále viac a viac prejavom pokory, lásky a spravodlivosti.

22.7.

Obrana pred diablom

Jakuba 4,5-7

Aké máme predstavy o vojne? Čítal som, že keď vojaci rukovali do prvej svetovej vojny, ktorá oficiálne začala v júli 1914, tak tam šli s romantickými predstavami, veselo, tešili sa a verili, že do Vianoc budú doma. Z histórie vieme, že romantické predstavy vystriedala brutálna realita zákopovej vojny, ktorá sa z pár mesiacov natiahla na 4 dlhé roky s miliónmi obetí.

Dnes vehementne bojujeme o mier, no napriek tomu aj v tejto chvíli sa na mnohých miestach bojuje a zomiera-

jú ľudia. Naša prirodzená túžba je, keď sa už musí bojovať, aby sa to dialo čo najďalej od nás, aby sa nás to netýkalo.

Mám pre nás ale „smutnú“ správu. Ak si myslíme, že sa vojne a zápasom vyhneme, sme na veľkom omyle. Neraď si priznávame realitu, ale všade okolo nás zúri duchovná vojna, kde umiera oveľa viac ľudí, ako v konvenčných konfliktoch a s oveľa tragickejšími a večnými následkami. Náš úhlavný nepriateľ je diabol – padlý anjel, ktorý sa vzbúril voči Bohu, chcel sa nad Neho povýšiť, prehral a bol zvrhnutý. Pán Ježiš opísal časť jeho stratégie: „**Zlodej prichádza, len aby kradol, zabíjal a hubil; a ja som prišiel, aby mali život, a to v hojnej miere!**“ (J 10,10). V ôsmej kapitole toho istého evanjelia pomenúva jeho hlavný nástroj zvodu: „**On bol vrahom ľudí od počiatku a nestál v pravde, lebo nieto v ňom pravdy. Keď hovorí lož, hovorí zo svojho vlastného, pretože je luhár a otec lži!**“ (J 8,44).

Jeho hlavnou túžbou je stiahnuť čo najviac ľudí – vzácneho Božieho stvorenstva – so sebou do pekla. Je veľmi inteligentný, má tisíce rokov praxe a neštilí sa použiť akékoľvek prostriedky na dosiahnutie svojho cieľa. Nič pre neho nie je dostatočne nízke a zákerné, aby to nepoužil. Pre nás je ale najnebezpečnejšie, že sa často mení na niečo príjemné, spravodlivé, zbožné, úctivé. Pavol o tom píše: „**A nie div, veď aj sám satan premieňa sa v anjela svetla. Nie je teda veľkou vecou, keď sa aj jeho služobníci predstavujú ako služobníci spravodlivosti!**“ (2Kor 11,14-15). A žiaľ, priznajme si, ako ľahko a často na nechávame

oklamať. Ako často „kúpime“ od diabla „jeho tovar“, krásne a pútavo zabalený a myslíme si, že sa nám nemôže nič stať.

Skúsme sa len zamyslieť, či aj v tejto chvíli netúžime viac po tom, čo nám ponúka svet, ako po tom, čo nám ponúka BOH. Jakub tento schizofrenický stav pomenúva veľmi radikálne: „**Vy [cudzoložníci a] cudzoložnice, či neviete, že priateľstvo so svetom je nepriateľstvo proti Bohu? Kto teda chce byť priateľom sveta, prejavuje sa ako nepriateľ Boha.**“ Sú to slová, ktoré z kazateľne až tak často neznejú. Počúvajú sa zle a urážajú našu jemnocitnú a egoistickú dušu. My chceme počúvať kázne o láske, o tom, ako nás Boh prijíma takých akí sme, len aby sme sa nemuseli meniť a nieto ešte robiť pokánie. Pretože pokánie nie je keď plačeš, aký si hriešny, ale keď sa meníš na Kristovu podobu a umŕtvuješ starého človeka.

Takže: Si priateľ Boží alebo priateľ sveta? Prestaň klamať seba aj iných. Boha neoklameš, ON ťa má prečítaného z každej strany (študuj Žalm 139). Takže miluješ Boha naozaj z „**celého srdca, celej duše, celej sily a celej mysle?**“ Ak nie, si neverný, si cudzoložník! Výstižne to popisuje CH. Spurgeon: „*Ako môžeš kázať posolstvo evanjelia svojim jazykom, keď tvoje ruky, nohy a srdce kážu diablovo posolstvo.*“ Nezabúdajme, že satan je v prvom rade „**otec lži**“ a klamstvo je jeho najsilnejšia a najúspešnejšia zbraň.

Preto si potrebujeme veľmi naliehavo uvedomiť, na ktorej strane stojíme, kto je vlastne náš nepriateľ a do ktorej armády patríme. Preto potrebujeme ísť do pokory a na kolená. To je miesto, kde sa rodí

víťazstvo, kde sa lámu moci zla a temnoty. „**Podďajte sa teda Bohu, ale vzoprite sa diablovi – a utečie od vás.**“ Nie je to krásne? Diabol, sám diabol – „**boh tohto sveta**“ – musí utiecť, keď sa v pokore poddáme Bohu. Nemyslíme si, že utečie pred nami, to je smrteľná naivita. Utečie jedine pred mocou a autoritou Svätého Boha v Ježišovi Kristovi. Utečie, pretože sme „**chrámami Ducha Svätého**“, máme Božiu pečať a On slávne prebýva v nás. Uistíme sa teda, na ktorej strane stojíme celým srdcom, prosíme Ducha Svätého o plnosť Božej moci a nesme verne Božiu výzbroj – a diabol utečie.

Stanislav Kocka

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Bože za Tvoju lásku, ktorá nás chce očistiť a premeniť, aby sme sa nestali koristou diabla. Odpušť nám, že niekedy príliš milujeme svet. Prosíme, odkloň nás od vecí, ktoré nie sú Tvoje. A hlavne nás naplň Svojím Duchom, ktorý plní srdcia láskou. Amen.*

Svedectvo: Ako musel odo mňa odísť ten Zlý.

Rozhovor: Rozoznávame, kedy máme do činenia s diablom a jeho vojskom?

Podporujeme sa modlitbou a pôstom. Prosme jeden za druhého, aby musel ísť ten Zlý preč od nás.

Prosme za ľudí, ktorí trpia od Satana. Aby boli oslobodení a naplnení Kristovým Duchom.

29.7.

Obrana pred pýchou, aby sa oslavoval Boh a nie my

1.Petra 4,11

Už sa veľa popísalo o tom, že pýcha je diablovej najobľúbenejšia zbraň. Bola to práve pýcha, na ktorej tento Boží nepriateľ padol.

Proroci Ezechiel (Ez 28,11-19) a Izaiáš (Iz 14,13-14) sa púšťajú do popisov, ktoré nebolo možné uplatniť na žiadneho človeka; popisujú mocnejšiu bytosť, ktorá pôsobí v pozadí prostredníctvom kráľov tohto sveta. Rozprávajú nám o stvorenej bytosti, ktorá bola kedysi oslnivo krásna, ale teraz sa stala skrz naskrz zlou. V prorokovi Ezechielovi čítame žalospev nad týrskym kráľom.

„bol si pečatou dokonalosti, plný v múdrosti“

„bol si v Božej záhrade, v Édene“

„urobil som ťa jagavým cherubom“

„bol si na svätom Božom vrchu, v strede ohnivých kameňov si sa prehádzal“

„bol si dokonalý vo svojich cestách odo dňa svojho stvorenia“

Skutočný týrsky kráľ nikdy nebol **„pečatou dokonalosti, plný v múdrosti“**, ani **„v Božej záhrade, v Édene“**, či **„jagavým cherubom“**.

V dokonalom opise zvláštnej nádhera a pre nás nepredstaviteľného sveta dochádza ku zlomu v diablovej hazardnej hre. Všetko bolo dokonalé **„až dovtedy, keď sa zistila zvrátenosť pri tebe“** (podlosť) - **vďaka tejto zarážajúcej poznámke tu máme popis toho, ako na svet prišiel hriech**. Ide o Bohom inšpirovaný komentár k pôvodu zla – v bytosti, ktorá ešte pred niekoľkými okamžikmi bola dokonalá, sa našla zvrátenosť!

Čo bolo tým hriechom, tou podlosťou (zvrátenosťou)? – jedným slovom to bola **„domýšľavosť a pýcha“** **„Pri mnohorakom obchodovaní naplnil si svoje vnútro násilím a zhréis si... Tvoje srdce spyšnelo pre tvoju krásu, skazil si svoju múdrosť kvôli lesku“** (Ez 28,16-17).

Pýcha a pocit, že ja všetko zvládnem sám, v pohode a aj bez Božej pomoci, je veľmi nebezpečná a zákerná. Diabol vie, ako ju na nás použiť a ako „zabrnkáť“ na strunu nášho ega a ješitnosti. Hlavne v dnešnej dobe, ktorá postavila človeka do centra všetkého a antropocentrizmus sa nám stal „bohom“. Mnohí si postavili na oltár uctievania samých seba. A to hovorím o kresťanoch. Apoštol Ján pomenúva problém, resp. zvody sveta veľmi trefne: **„Nemilujte svet, ani to, čo je vo svete. Ak niekto miluje svet, nieto v ňom lásky k Otcovi. Lebo čokoľvek je vo svete, žiadosť tela, žiadosť očí a pýcha života, nie je z Otca, ale je zo sveta“** (1J 2,15-16). Okrem iných pokušení Ján píše o **„pýche života“**. Väčšina z nás s tým má vážny problém, pretože sme na seba priveľmi citliví. Len aby sa niekto nedotkol mojich práv, len aby ma niekto priveľmi neskritizoval (resp. *vôbec ma nemáte právo kritizovať, lebo ja si môžem robiť čo chcem*), ...

Peter nás v dnešnom texte pozýva po príklade Pána Ježiša Krista na inú cestu. Úplne na seba, svoje práva, svoje meno a svoje postavenie zabudni. Usiluj sa jedine o to, aby bolo cez tvoj život vyvýšené meno Ježiša Krista. A čokoľvek robíš, nerob to pre seba, ale na oslavu mena Pána Ježiša: **„Keď niekto hovorí, nech hovorí ako reč Božiu; keď nie-**

kto posluguje, nech to robí ako z moci od Boha, aby sa vo všetkom oslavoval Boh pre Ježiša Krista; On má slávu a moc naveky vekov.“

Apôštol Pavol to vyjadril ešte dramatickejšie: „*Ale čo mi bolo ziskom, uznal som pre Krista za stratu. A iste aj pokladám všetko za stratu pre nekonečne vzácne poznanie Ježiša Krista, svojho Pána, pre ktorého som všetko stratil a všetko pokladám za smeti, aby som Krista získal...“* (Fil 3,7-8). Bol ochotný zabudnúť na svoje postavenie, vzdelanie, pôvod, svoje dobré meno, to všetko sa mu stalo „*smetím*“ – aby získal Krista. Uvedomoval si veľmi jasne, že ak by vsadil na všetky tieto veci a stratil by Krista, vsadil by na zlú kartu a nakoniec by prehral úplne všetko.

Skúmajme sa vo svetle Písma, či naše túžby a snaženie motivuje pýcha, ješitnosť a ego, alebo túžba celým srdcom a životom slúžiť Pánovi Ježišovi. Veď naša odmena je už pripravená v nebesiach. Ak nám naozaj záleží na Bohu, na nasledovaní Pána Ježiša, tak najlepšou inšpiráciou a príkladom, ktorý je hodný nasledovania, je samotný život nášho Pána a Spasiteľa. Dal nám vo všetko príklad: ako žehnať nepriateľom, ako nastaviť druhé líce, ako vziať svoj kríž a nasledovať Ho, ako všetko pretrpieť pre Pravdu, ktorou je Ježiš, ako sa vzdať svojich práv a hodností, ako umývať nohy aj zradcom.

Je na nás, ako sa rozhodneme, ale od toho rozhodnutia závisí, či sme pre Pána použiteľní a či budeme niesť ovocie Ducha alebo ovocie sveta. A vieme, že ovocie sveta vedie do večného zahynu-

tia. „*Pokorme sa teda pod mocnú ruku Božiu, aby nás časom povýšil“* (1Pt 5,6).

Stanislav Kocka

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Bože za Tvoje slovo, ktoré nás upozorňuje na nebezpečenstvo pýchy. Odpusť, že v nás je pýcha a pomôž nám ju skrotiť, lebo sami to nedokážeme. Zjav sa nám, nášmu duchu, aby sme videli Tvoju slávu a pokorili sa jej. Amen.*

Svedectvo: Ako mi Boh dal na svedomie pýchu, kde som ju nečakal/a.

Rozhovor: Vieme rozlíšiť falošnú pokoru? „*Pozrite, akí sú tí druhí pyšní (nie ako ja)...“*

Podporujme sa rozhovormi, aké druhy pýchy hrozia nám konkrétne; modlitbou, aby sme obstáli.

Prosme za médiá. Aby nešírili pýchu na človeka, ale aby zvestovali Ježiša viac a viac.

5.8.

Obrana spoločenstva pred rozbrojmi a rozkladom

Jakuba 4,1-3

Keď sa dnes opýtame niekoho na jeho pohľad na cirkev, dosť často sa nám dostane negatívnej odpovede. Jedným z hlavných negatívnych argumentov znie, že ľudia mimo cirkevné spoločenstvo nevidia žiadny alebo minimálny rozdiel medzi svojím životom a životom tých, ktorí si hovoria kresťania. V cirkvi vidia rovnakú nevraživosť, ohováranie, pokrytectvo, závisť, túžby po moci, peniazoch, sláve.

Jakub si pri posudzovaní života vo vnútri cirkvi nedáva pred ústa servítku.

Niekedy je ale potrebné problémy a život pomenovať veľmi jasne, tvrdo a nekompromisne, lebo často máme tendenciu si svoje hriechy a zlé postoje ospravedlňovať a hájiť pred Bohom aj to, čo je neobhájiteľné. Jakub píše, že hlavný zdroj hádok a sporov v cirkvi je sústredený v túžbe po uznaní, pocte, sláve, moci, rozkoši, peniazoch a nadradenosti.

Uspokojenie sebeckých žiadostí sa stáva dôležitejšie, než spravodlivosť a Božia vôľa. Je to tak, ako to vykreslil Pán Ježiš v podobenstve o štvorakej pôde: „**A iné, do trnia zasiate, sú tí, čo počúvajú slovo, ale prichádzajú starosti sveta, klam bohatstva a iné rozličné žiadosti a udusia slovo, takže zostáva bez úžitku**“ (Mk 4,18-19).

AK sa niečo takéto deje medzi veriacimi, tak v cirkvi alebo v cirkevnom zbore vznikajú spory, napätie, nepokoj a rozdelenie. Tí, ktorí to spôsobujú, svojím postojom a ovocím ukazujú, že nemajú Svätého Ducha (a nezáleží, či sa jedná o farára alebo laika) a stoja mimo Božieho kráľovstva. Tragické na tom je, že ak sú to „vodcovia stáda“, tak svojím postojom a „diablovou“ prácou v nich, zvedú na širokú cestu mnohých z tých, ktorí ich nasledujú.

Osobne ma zaujalo toto Jakubovo slovné spojenie: „**Túžobne žiadate.**“ Čo si tak „túžobne“, z celého srdca žiadame? Mať? Vlastniť? Ovládať? Bohatnúť? Byť vplyvný? Rozhodovať? To všetko za každú cenu? Možno aj mnohé z toho vieme dosiahnuť, alebo sme dosiahli, lenže vnútorne sme prázdni a úbohí. Pretože Svätý Boh nebude tam, kde všetky tieto veci a túžby chceme pre seba a svoje

potešenie, svoj prospech a nie pre vyvýšenie Božieho kráľovstva a mena Ježiš Kristus. Tak často zabúdame na slová Pána Ježiša: „**Ja som vínny kmeň a vy ste ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, ten prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nič nemôžete činiť**“ (J 15,5). Naozaj to, čo robíme, naše služby či povolania, v ktorých stojíme, robíme s vedomím, že aj za toto všetko sa budeme zodpovedať a Boh bude od nás vyžadovať, aby sme vydali počet? A je jedno, či sme v duchovnej službe, alebo v akomkoľvek povolaní, všetko máme robiť na Slávu Božiu, na Jeho oslavu. V každej veci sa máme predstavovať ako „Boží služobníci“ – presne tak, ako to vymenúva apoštol Pavol: „**Ale vo všetkom sa predstavujeme ako Boží služobníci; v mnohej trpezlivosti, súženiach, nedostatkoch, úzkostiach, ranách, väzeniach, nepokojoch, námahách, bdeniach, pôstoch, čistote, známosti, zhovievavosti, dobrote, Duchu Svätom, nepokryteckej láske...**“ (2Kor 6,4-8).

Aký je teda motív našich skutkov aj našich prosieb? Nie to, čo hovoríme ústami, ale po čom túžime v srdci: „**prosíte, ale nedostávate, lebo zle prosíte, aby ste to premárnili na svoje žiadosti!**“ (Jk 4,3).

Veľmi trefne sa vyjadril k tejto téme CH. Spurgeon: „Uspokojuje ťa tento svet? Tak tvoja odmena a tvoj podiel je v tomto živote. Už si to, lebo inú radosť už nebudeš poznať.“ A Pavol k tomu píše: „**Nemýľte sa! Boh sa nedá vysmievať! Čo človek rozsieva, to bude aj žať! Pretože kto rozsieva svojmu telu, z tela bude žať skazu**“ (Gal 6,7-8).

Boh odmieta odpovedať na modlitby tých, ktorí sú sebeckí, ctižiadostiví, túžia po poctách a postaveniach, moci a užívaní si života. Všetci by sme si mali dávať pozor, lebo Boh nebude vypočúvať modlitby sebeckta a ctižiadosti. Božie slovo jasne hovorí, že Pán počuje modlitby spravodlivých, tých, ktorí k nemu volajú v pravde, tých, ktorí sú pokorní a tých, ktorí prosia v zhode s Jeho vôľou.

Nech nám rezonuje a hlboko do nášho srdca sa vpišu Pavlove slová: „**Ak je teda nejaké napomenutie v Kristovi, ak je nejaké povzbudenie lásky, ak je nejaké spoločenstvo Ducha, ak je nejaký súcit a milosrdenstvo, naplňte moju radosť: zmyšľajte rovnako, majte rovnakú lásku, buďte jedna duša a jedna myseľ, nič nerobte z hašterivosti a márnej ctižiadosti, ale radšej v pokore iných pokladajte za hodnotnejších než seba, a nehladajte každý len svoj prospech, ale aj prospech iných**“ (Fil 2,1-4).

Sám Spasiteľ a Pán Ježiš je pre nás vo všetkom prikladom.

Stanislav Kocka

Modlitba: *Pane Ježišu, odpusť nám, že niekedy púšťame svoje telo z reťaze namiesto toho, aby sme ho vydávali v svätú obeť živej služby Tebe. Prosíme, posilňuj nás na vnútornom človeku, ktorý Ťa túži nasledovať. Prebývaj v nás a veď nás. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Boh viedol ku pokore a ako to zlepšilo moje vzťahy.

Rozhovor: Čo považujeme za najdôležitejšie, keď sa rozhodujeme v živote? Nejde o „správnu odpoveď“, ale aby sme si zvolili svoje konanie.

Podporujeme sa v oslabovaní sebeckta.

Prosme za cirkevné zbory, aby v nich prevládala pokora voči Bohu a láska.

12.8.

Obrana pred Božím súdom

Ján 3,19

Obrana pred Božím súdom? Môžeme sa vôbec obrániť proti Všemohúcemu? Samozrejme, že nie. Takáto myšlienka je falošná, ale niektorí ľudia sa jej držia. Dokonca sú schopní uzavrieť zmluvu so smrťou, ako čítame v Izaiášovi 28,15.

Jeden sultán dal dokonca postaviť cintorín ku Jeruzalemskej tzv. Zlatej bráne. Povedal si: „*Podľa proroctva má tadiaľto prísť Mesiáš. Ale duchovní Izraelcov nesmú chodiť po cintoríne, tak ho tým zastavím!*“ Spoločil sa na mŕtvolu v snahe zabrániť Božiemu súdu.

V dnešných dňoch počujeme ľudí, ako vravia: „*Ja pôjdem do pekla! Budem tam mať vysokú funkciu, lebo som pomáhal Diablove!*“

Myslia to položartom, ale vieme, že vtipy bývajú dosť úprimné. Ak aj títo ľudia netúžia po skutočnom Satanovi, asi chcú teraz spolupracovať s niekým zlým, aby ich ochránil. Vieme o deťoch, ktoré robia zle, aby sa zapáčili gangstrom a zobrali ich do mafie. Na Slovensku asi nie, ale v iných častiach sveta sa to stáva.

Všetci títo ľudia mysleli: „*Spravodlivosť nás nedostihne, keď sa spojíme s najsilnejším zlom a smrťou.*“ Aké smutné. **Modlime sa, aby živí spoznali Božiu dobrotu, ktorá môže ochrániť pred všetkým.** Dokonca aj pred Božím spravodlivým hnevom.

Pred Jeho hnevom? Znie to zvláštne. Niektorí povie: „Či je Boh rozdelený proti sebe?“ Nie, ale je živý. A život nie je jednoduchý. Každý z nás má v sebe aj hnev, aj lásku.

Možno poviete: „Ale svoje dieťa by som nezabil. Ani Boh teda neodsúdi tie svoje!“

To je pravda. Ani **Boh nezabíja Svoje deti. Lenže niektorí ľudia sú už mŕtvi.** Duchovne mŕtvi. Ich telo chodí po svete, hýbe sa, niekedy je celkom veselé. Ale duchu chýba život. A nezabúdajme: „**Boh je duch**“ (Ján 4,24). **Teda Božím dieťaťom je duch človeka**, ktorý prebýva v stánku tela. Raz ten stánok zložíme (2 Peter 1,14), ale naše vnútro ostane ako pred smrťou – živé, či mŕtve. Kto je živým božím dieťaťom, vyhne sa hrdelnému trestu. Je pravdou, že nejaký súd zakúsi. Možno dostane „trstenicou“. Boh jeho dielo hodí do ohňa ako nepoužiteľné. Ale človeka nechá nažive (1 Korintským 3,13-15.)

Na druhej strane sú duchovne mŕtvi ľudia. Tí po skonaní čakajú na druhé vzkriesenie, ktoré končí hrdelným súdom (Zjavenie 20,12-15).

Ako sa mu vyhnúť? Treba sa stať Božím dieťaťom. Obrana Augsburského vyznania hovorí, že človek musí v ľútosť získať znovuzrodenie. To znamená, že sa znova narodí duch, ktorý bol predtým mŕtvy. Ešte presnejšie to napísal Ján (1,12-13): „**Ale tým, čo Ho prijali, dal moc stať sa deťmi Božími, tým, čo veria v Jeho meno, ktorí boli splodení nie z krvi, ani z telesnej žiadosti, ani z vôle muža, ale z Boha.**“

Čo teda robiť, aby sme seba a druhých ochránili pre Božím súdom? Musíme sa stať Božími deťmi (ak nimi nie sme). To znamená: „**Musíme byť v Kristovi a nasledovať Ducha Svätého, nie naše telo.**“ (Rímskym 8).

Žíme to a umožníme Bohu, aby nás používal ako pôrodných asistentov, aby sme pomáhali ľuďom narodiť sa z Boha v pokání. To je nielen obranou pred súdom, ale hlavne úžasným a krásnym darom nového života. Života v slobode od hriechu.

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Bože, za Tvoj dar nového života v Kristovi. Ďakujeme, že sa môžeme stať Tvojimi deťmi a tak uniknúť hrdelnému súdu. Prosíme, veď nás, aby si cez nás oživoval duchovne ďalších a ďalších ľudí. Amen.*

Svedectvo: Ako ma zmenil Boh pri znovuzrození?

Rozhovor: Obávame sa Božieho súdu v našom živote a živote blízkych? Čo robíme, aby nebol nikto z nás ohrozený?

Podporujme sa v misijnom diele. Nech každý hovorí, koho plánuje osloviť a ostatní sa za to modlia.

Prosme za Cirkev, aby viedla ľudí ku skutočnému znovuzrozeniu.

Peter Dubec

19.8.

Obrana utrpením

1.Petra 4,1-5

Utrpenie sa v dnešnej dobe veľmi nenosí. Na každú bolesť si možno okamžite zobrať tabletku, situáciám, ktoré by nám spôsobili nejaké utrpenie, je

lepšie sa z diaľky vyhnúť a myslieť „pozitívne“, veď každý je predsa strojcom svojho osudu! Toto ponúka svet, ktorý s utrpením nechce mať nič do činenia, ale v podstate je sám príčinou mnohého utrpenia. Ale Božie Slovo nám ponúka úplne iný rozmer utrpenia: ak Pán Ježiš trpel telesne, nás, ako Jeho nasledovníkov by to nemalo vôbec rozladiť, ak trpíme! Pán Ježiš, úplne nevinný, musel trpieť telesne za to, čím bol – Božím Synom. Toto je ten prvý aspekt utrpenia: niesť nepochopenie, znášať bolesť, ba ísť až na smrť za to, že verím v Pána Ježiša a nasledujem Ho:

„Milovaní, nedivte sa ohňu súženia, ktorý prišiel skusovať vás, ako by sa vám prihodilo niečo nezvyčajného, ale nakoľko ste účastní na utrpeniach Kristových, radujte sa.... len nech nikto z vás netrpí ako vrah alebo zlodej, keď však ako kresťan trpí, nech sa nehanbí za to, ale nech oslavuje Boha týmto menom“ (1Pt 4,12-16).

Zatiaľ v našej krajine veľa utrpenia za nasledovanie Pána Ježiša nezažívame, skôr len nepochopenie alebo výsmech zo strany neveriacich, ale vo svete denne zomierajú stovky kresťanov mučeníckou smrťou, napr. v Sýrii, Egypte... Modlime sa nielen za nich, ale aj za seba, aby sme nikdy nezapreli Pána Ježiša! **„Verná to reč: Ak sme umreli s Pánom Ježišom, s Ním budeme aj žiť, ak s Ním znášame utrpenie, s Ním budeme aj kralovať, ak Ho zaprieme, aj On zaprie nás“** (2Tim 2,11-13).

Druhý aspekt utrpenia sa týka konkrétne nášho tela, ktoré nielen starne, ale je napádané aj rôznymi chorobami,

ktoré často prinášajú veľkú bolesť a trápenie. Mnoho ľudí hľadá za rôznymi chorobami hriechy, ale nie je to vždy tak. Často sú to len skúšky v živote, ktoré nás posunú bližšie k Bohu, alebo na to, aby sme mohli svedčiť o Božej láske a Jeho moci uzdravenia (viď: Jób alebo Ján 9,1-3). Toto tajomstvo pochopíme až doma, v nebeskej ríši. Nie je našou úlohou to skúmať a mudrovať nad tým. Ale jedno je isté, a to viem z vlastnej skúsenosti, že keď trpím telesne, som bližšie pri Pánovi Ježišovi, vedie ma to k pokore, a k poznaniu, že všetko je dar od Neho a nič nie je samozrejmé, ale za všetko Mu máme ďakovať a dobrorečiť!

„Čo Boh činí, to dobré je, pozná čas ku pomoci, hojí srdce, keď choré je, lieči v každej nemoci, klesnúť nedá, a tak teda očakávam na Neho v deň súženia každého.

Čo Boh činí, to dobré je, hoc musím aj okúsiť bôľ, trpký kalich, súženie, ja sa predsa odstrašiť ničím nedám, On láskou sám osladí mi horkosti a zbaví ma žalosti“ (EvS 506,2.4).

Modlitba: Pán Ježiš, ďakujeme, že si trpel za nás, nevinný za vinných, aby sme boli zachránení a spasení pre večný život. Prosíme Ťa, aby si nás sprevádzal pri našich skúškach, v utrpení, v chorobe a stoj pri nás aj vo chvíli, keď budeme opúšťať tento pozemský život. Pomáhaj pri našich mdlobách, posilňuj nás, keď nám ochabujú ramená a podlamujú kolená. Daj, aby sme sa radovali z toho, že môžeme mať účasť na Tvojom utrpení. Amen.

Rozhovor: o tom, ako chápeme zmysel utrpenie v našom živote a kam nás to posúva

Prosme za: to, aby sme vedeli prijať utrpenie v našom živote ako súčasť Božej výchovy

Alica Pipperová

26.8.

Obrana pred zlými duchmi

Efezským 6,10-13

Pred rokmi zakladali v jednom zборе službu Modlitebného spoločenstva. Prišiel som ich na úvod povzbudiť. Mal som pripravenú pasáž z Biblie o posadnutom človeku (Lukáš 8,27). Ten zažil oslobodenie. Potom túžil ísť s Ježišom a hlásal o Ňom dobrú správu.

Ja som však nechcel hovoriť o vyhánaní démonov, ale o ľuďoch, čo sa najprv protivia, ale neskôr túžia po Ježišovi, hlásajú Evanjelium a pomáhajú. Je dobré mať takúto vieru: „*Nebojím sa Saula, neodsudzujem ho, ale radujem sa, že Boh aj z neho môže urobiť Pavla.*“ Zlepšuje to vzťahy.

Postavil som sa teda a... a v tom sa rozleteli dvere. V nich sa objavila staršia pani a začala zúrivo kričať: „*Čo sa chcete toľko moooooodliť!!!!*“

Ostal som zarazený: „*Ak teraz začnem hovoriť o posadnutom, všetci budú myslieť, že som to našil na túto sestru. Že ju považujem za posadnutú.*“

Nepamätám, ako som pokračoval, ale viem, že som tú situáciu nezvládol. Niežeby som kričal. Skôr naopak. Ostal som príliš nevýrazný.

Nechcem povedať, že bola posadnutá. Videl som ju ešte niekoľko krát a vždy sa usmievala a bola milá. Asi Diabol na-

šiel medzeru v jej zbroji a na chvíľu ju rozpáľil hnevom. Nezabudnime, že aj Petra ovládol Satan na nejaký čas. Dokonca natoľko, že zaprel svojho Spasiteľa (Luk 22,31), alebo chcel Ježiša odhovoriť od Jeho služby na kríži (Mt 16,23).

Ako sa to mohlo Zlému podariť? Apoštol myslel na pozemské veci a preceňoval svoje schopnosti. Ak sa chceme vyhnúť pádu, zamerajme sa na Boha. On je spravodlivosťou, teda aj pancierom. Ak sme v Ňom, ten Zlý sa nás nemôže dotknúť. Ale ak si povieme: „*Ja som ten dobrý. Ja to zvládnem!*“, posielame vlastne Spasiteľa preč. Je pre nás nepotrebný. Ak považujeme pozemské veci za najdôležitejšie, tiež sa vzdalujeme od záchran, lebo vieru nesmerujeme na Boha, ale na hmotu. Chýba nám štít a ten Nešlachetník môže útočiť.

Diabol v skutočnosti nemá veľa moci. Už je porazený a odsúdený. Potrebuje našu pýchu, aby nás zložil.

Pozrime na zákonníkov. Boli to najlepší ľudia, ktorí sa snažili žiť podľa dobrých pravidiel dobrého Boha. A skončili ako pokrytci. To je opak pravdy. Ak sa človek pretvaruje pred ostatnými. Usmieva sa, ale v duši ich odsudzuje, **Boh sa postará, aby pravda vyšla najavo.** Nechá miesto Diablovej a ten rozpáli nenávisť, či neveru naplno. Vtedy sa môže stať akýmsi duchovným otcom (Ján 8,44). To neznamená, že by mohol splodiť deti. Od rodičov sa učíme konať, správať a myslieť. Keď Ježiš označil niektorých ako Satanove deti, myslel tým, že od Zlého prevzali móresy.

Pokračovanie na strane 19

**„Sláva na výsostiach Bohu
a na zemi pokoj ľuďom
dobrej vôle!“**

Lukáš 2,14

**044 45 Rankovce 21
Evanjelický a. v. farársky úrad**

Prihláška na Biblicko-rekreačný týždeň v Herľanoch 9.-13.10.2017

OBJEDNÁVKOVÝ LÍSTOK - NÁVRATKA:

Meno:

adresa:

ulica:

PSČ, mesto:

rok narodenia:

telefón:

podpis:

Objednávka	raňajky 2 €	obed 4 / 2,50 €	večera 3 / 1,50 €	ubytovanie 10 €
pondelok	xxx	xxx		áno – nie
utorok				áno – nie
streda				áno – nie
štvrtok				áno – nie
piatok			xxx	xxx

AKO VYPLNIŤ OBJEDNÁVKU:

strava – celá porcia: číslo 1

Iné poznámky (diéta):

polovičná porcia: číslo ½

bez jedla (porcie): číslo 0

ubytovanie – zakrúžkujte správnu odpoveď

ODOŠLITE NA ADRESU:

Ev. farský úrad, 044 45 Rankovce 21 alebo mailom na: rankovce@ecav.sk

PROGRAM HERLANY 2017 9.-13.10.2017

téma: Jedine Bohu sláva!

(Soli Deo Gloria!)

„Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!“

Lukáš 2,14

pondelok 9.10.

13.00-16.00 – registrácia
16.30 **otváracie bohoslužby**
18.00 večera
18.45 predstavenie sa účastníkov, večerná pobožnosť

utorok 10.10.

7.30 raňajky
8.30 ranná pobožnosť
10.00 prednáška: **Jedine viera (Sola fide) – Martin Šefranko**
12.30 obed, fotografovanie, osobné voľno
16.00 modlitebné skupinky
17.30 večera
18.45 večerná pobožnosť
19.30 film

streda 11.10.

7.30 raňajky
8.30 ranná pobožnosť
10.00 prednáška? **Jedine milosť (Sola gratia) – Martin Šefranko**
12.30 obed, osobné voľno
14.30 nácvik programu
17.00 bohoslužby Rankovce
18.45 večera
19.30 večerná pobožnosť
20.00 film

štvrtok 12.10.

7.30 ranná pobožnosť s Večerou Pánovou
8.30 raňajky
10.00 prednáška: **Jedine Písmo (Sola scriptura) – Marek Ivan**
12.30 obed, osobné voľno
16.00 semináre
I. **Má to ešte zmysel! (život v malých zboroch) (Marcel Ištván)**
II. **Vznik Písma (príspevok k Sola scriptura) – (Luboslav Beňo)**
17.30 večera
18.45 večerná pobožnosť
19.00 večerný program (svedectvá, pozdravy, modlitby)

piatok 13.10.

7.00 raňajky
7.45 ranná pobožnosť
8.30 prednáška: **Jedine Kristus (Sola Christus) – Stanislav Kocka**
10.30 uzavretie Biblicko-rekreačného týždňa, modlitby
11.30 obed

INFORMÁCIE:

Drahí a milovaní, opäť pre vás pripravujeme náš biblicko-rekreačný týždeň v našich Herľanoch s Božím slovom, modlitbami a vzájomným spoločenstvom. Tu sú základné a predbežné informácie, prihlášku odstrihnite a pošlite podľa svojho záujmu čo najskôr.

Ako to možno urobiť: poštou s vyplnenou prihláškou, alebo ešte lepšie mailom na adrese: rankovce@ecav.sk. Pri mailovom prihlásení však treba počkať na spätnú odozvu od nás (no je to istejšie). Prosíme, prihlasujte sa od **15.8.2017 do 1.10.2017**.

Ubytovanie bude v budovách Gejzír a Branisko, oboje za rovnakú cenu 19 € so stravou na deň/osobu, 16,- s pol. stravou. (celé: 76,- / 64,-)

Poplatok prosíme zasláť dopredu – približne polovicu na číslo účtu MoS ECAV: 0182667032/0900. Ako variabilný symbol použite vaše PSČ (aj pre spoločnú platbu viacerých).

V návratke vyznačte, ak máte nejaké špeciálne želanie, prípadne diétu. Pokiaľ to bude možné, radi Vám v kuchyni vyhovejú (bežne varia bezlepkovo, šetriacu diétu, vegetariánsku).

Odchody autobusov z Košíc (cesta trvá 45 min.):

6.10; 6.20; 11.05; 12.40 (s prestupom v Bi-dovciach); 14.25; 15.25; 16.45; 18.35; 20.30 (stav aktualizovaný)

Autobusová stanica v Košiciach je v blízkosti železničnej na Staničnom námestí, nástupište č. 33. Vystúpite v Herľanoch na zastávke, za ňou v parku uvidíte stredisko Technickej univerzity v Košiciach, kde bude naše stretnutie.

Ak by prihlásený zo závažných dôvodov **nemohol prísť**, nech to oznámi aspoň deň vopred nám na tel. č. 0918 828 307, alebo: rankovce@ecav.sk. Vyhnmeme sa tak nedorozumeniam pri organizácii.

Obraciam sa na Vás aj s prosbou, aby ste priloženú návratku vyplnili a od **15.8.2017 do 1.10.2017** zaslali na adresu:

Evanjelický a. v. farský úrad

044 45 Rankovce 21,

alebo mailom:

rankovce@ecav.sk

Tešíme sa na spoločné stretnutie s vami! Ďakujeme za Vaše modlitby.

manželia Luboslav a Monika Beňovci

Dokončenie zo strany 14

Vezmime teda prilbu nádeje na spasenie. Spasenie v Kristovi. Nebuďme pyšní, ale v pokore si uvedomujeme hriechy. Raz za mesiac ísť na spoveď je výborná vec, ale treba viac. Pri stretnutí s druhými ľuďmi musíme mať na pamäti: „Nielen oni sú hriešni, ale aj ja! Ježiš sa nado mnou zmiloval, aj ja ich budem vnímať s milosťou.“ To zachráni vzťahy a aj náš duchovný život.

Keď sme sa poddali Bohu, môžeme sa vzoprieť Diablovej (Jakub 4,7). Dôležité je dodržať tento postup, lebo len pokorní môžu vidieť Božie víťazstvo nad tým zlým.

Ak cítime akési mimoriadne pokúšanie, tlaky, alebo nechut', niekedy pomôže práve toto: Poddať sa nebeskému Otcovi a nečistému duchu povedať: „*Odíď a nikomu viac neškod!*“

Ak sa nič nestane, snáď šlo len o únavu a pod. Nehľadajme démonov za každým krikom. Ale za niektorými krami sú. Ak ich vyženieme od seba, môžeme prosieť za oslobodenie vzťahov s inými ľuďmi. Nerobme z toho cirkus. Radšej sa v tichosti modlime. Pán Ježiš oslobodzoval ľudí a tak my – Jeho učeníci máme tiež oslobodzovať. Je to prejav lásky.

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Bože za Tvoju moc, ktorá je neporovnateľne väčšia, ako sila akéhokoľvek ducha. Odpusť nám, že sme niekedy dali priestor diablovej a zanedbali Tvoju zbraň. Prosíme, oslobodzuj ľudí od nečistých duchov a používaj pri tom aj nás. Amen.*

Svedectvo: Ako mi pomohlo postaviť sa proti diablovej v Božej spravodlivosti.

Rozhovor: Vieme prakticky využívať Božiu zbraň? Čo je v každodennom živote pancier spravodlivosti, štít viery... (Ef 6,14-18)?

Podporujeme sa modlitbami, aby nás diabol nemohol zasiahnuť.

Prosme za teológov. Aby vnímali a poznávali duchovný svet.

Peter Dubec

2.9.

Obrana pravdou a spravodlivosťou

Efezským 6,14

Stále máme na pamäti v. 12: ***Veď náš boj nie je proti krvi a telu, ale proti kniežatstvám a mocnostiam, proti pánom sveta tejto temnosti, proti zlým duchom v nebesiach.*** Teda nie proti ľuďom, ale proti mocnostiam zla.

Máme milovať človeka, nenávidieť hriech, čo nie je ani jednoduché, ani ľahké, keďže človek je hriešnikom, produkuje hriech, je takpovediac nosičom hriechu.

Máme tendenciu bojovať a brániť sa podľa ľudskej logiky: ***Oko za oko, zub za zub.*** Aký *požičaj, taký vráť* a podobne. Lenže také spôsoby tu neplatia. Toto je Boží boj, ktorý bol vybojovaný skrze nášho Pána Ježiša Krista na Golgote. Boj, ktorého jednou z hlavných zbraní bolo Ježišovo slovo: ***Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia.*** Je to boj, zápas, ktorého hlavnou zbraňou je odpustenie a zmierenie. Predovšetkým to základné zmierenie, zmierenie Boha s človekom. Toto vybojoval Boží Syn, náš Pán Ježiš Kristus.

A potom je tu naše zmierenie s Bohom, k tomu nás pozýva apoštol Pavel napríklad v 2Kor 5,20: **Zmierite sa s Bohom**. A potom je tu zmierenie s blížnym, navzájom medzi ľuďmi (Mk 11,25; L 6,37; Ef 4,32; Kol 3,13).

Veru, nie je to ani jednoduché, ani ľahké. To nás učí skúsenosť jednak nášho osobného života, ale aj dejín. Ale inej cesty niet.

Preto apoštol píše: **...bedrá si opášte pravdou, oblečte si pancier spravodlivosti**.

To nie je len dobrá rada, to je doslova návod. V Božom boji, v Kristovom boji proti mocnostiam zla, proti hriechu, obstojíme jedine vo výzbroji pravdy a spravodlivosti.

Opášte si bedrá pravdou. Doslova opaskom pravdy. V biblickej dobe a reči „opásat si bedrá pravdou“ znamenalo niečo podobné, ako naše „vysúkať si rukávy“. Upevniť, podviazať si rúcho, odev, aký sa vtedy nosil. Pripraviť sa k práci. K službe. Hovoriť pravdu, zmýšľať pravdivo, konať v pravde. A to nie len v „tej svojej“ pravde, ale v pravde Kristovej, ktorý povedal: **JA som pravda!** V úprimnosti a dôvere.

Oblečte si pancier spravodlivosti. Už nielen opasok, ale pancier. Brnenie. To je niečo na obranu zvonku, **proti šípom toho zlostníka** (v.16). Zmýšľať spravodlivo, konať spravodlivo, hovoriť spravodlivo. A to nielen vo svojej spravodlivosti, či v spravodlivosti pre seba, ale v spravodlivosti Kristovej, ktorá nehľadá len svoje výhody, ale aj výhody blížneho. Možno nie sme naučení kráčať v takej

výzbroji, ale nepomôžeme si. Musíme si to cvičiť a cvičiť. Každodenne. Vedome. Možno aj spoločne.

Stojí to za to. Bránime tak nielen seba, ale rozjasňujeme svet okolo seba. Chránime aj druhých.

Josef Grexa

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Pane Ježišu, za Tvoju spravodlivosť. Ďakujeme za to, že si pravdou a chceš, aby sme pravdu žili. Odpusť nám, že sme mnohokrát zlyhali a posilňuj nás Svojím Duchom, nech žijeme pravdu a spravodlivosť. Amen.*

Svedectvo: Ako chráni pravda a spravodlivosť ducha človeka a jeho vzťah k Bohu.

Rozhovor: O ľuďoch, ktorí konali spravodlivo a pravdivo a vyplatilo sa im, aj keď svet učí klamať a podvádzat.

Prosme za súdnicstvo, aby v ňom víťazila spravodlivosť a zlí nemohli pôsobiť vydieraním, ani úplatkami.

9.9.

Obrana zvestovaním evanjelia

Efezským 6,15

Chodíme do kostola, na kresťanské akcie, ale ak sa nám niečo ťažké prihodí, zmätujeme, nevieme nájsť Božiu tvár. Beda nám! Formálne náboženstvo od nás nič nežiada, je pohodlné a ľahostajné voči potrebám Božieho domu, aj Božej vôle... A pre túto vlašnosť nevidíme reálny obraz, že sme v duchovnej vojne, že nám ide o život. Že nepriateľ satan nás chce zničiť, roztrhať (Jn 10,10). Že ak sme neprijali evanjelium, zahynieme!

Náboženský život bez aktívneho vzťahu s Bohom spôsobuje, že mnohí návštevníci kostola sú nielen voči zlu a ťažkostiam bezbranní, ale nemajú ani istotu spasenia. Vedia síce o Ježišovej obeti na kríži, vedia, že umrel za hriešnikov, ale akosi si nedokážu potrebu evanjelia spojiť so svojou osobou. Lebo veď oni sú dobrí a tí druhí sú horší.

Preto úlohou všetkých spasených je vysvetľovať našim evanjelikom a všetkým ľuďom so všetkou trpezlivosťou, že kresťanstvo nie je náboženstvo, ale cesta záchranu. Že hriech nás oddeľuje od Boha a do neba nič nečisté nepríde. Že prijatie evanjelia je aj vidieť, lebo od tej vzácnej chvíle odovzdania života Pánovi Ježišovi, sú moje hodnoty zmenené o 180° a ja slobodne a ochotne prijímam vládu Ježiša v každej oblasti.

Najväčšou túžbou Božieho srdca je, aby sa zvesť o evanjeliu šírila po celej zemi, a to je základné poslanie pre každé zachránené Božie dieťa: „**Choďte po celom svete, kážte evanjelium všetkému stvoreniu**“ (Mk 16,15b).

Och, náš drahý Pane, nič krajšie, nič milšie, nič lepšie nemôže zaznieť z našich úst do srdc biednych, unavených, chorých, beznádejných ako evanjelium: „*Ježiš ťa miluje. On o tebe všetko vie. On za teba umrel na kríži. Tam za teba tiekla Jeho svätá krv! Poď k Nemu hneď teraz. Pros o odpustenie svojich hriechov, hriešneho života bez Boha. Úprimne vyznaj svoje hriechy a potom pozvi Pána Ježiša do svojho srdca, aby ho očistil tou svätou drahou krvou, aby v ňom si urobil chrám a bol tvojím Pánom.*“ A Pán

vymení tvoje kamenné srdce za mäsité. Stávame sa noví, Boží.

Ak sme zachránení, ak sme dostali nový život v Bohu, túžime hovoriť o tom vzácnom dare života všetkým ľuďom, aby aj oni boli zachránení.

Keďže sme vo vojne, ako Božie deti sa stávame vojakmi v Božej armáde. A vojaci potrebujú výzbroj. V Biblii máme evanjelium zaradené do Božej výzbroje ako jednu z nevyhnutných zbraní: „**obujte si pohotovosť k evanjeliu pokoja**“ (Ef 6,15). Kedy sa obúvame? Keď niekam ideme. Teda vždy máme byť pripravení hovoriť evanjelium strateným ovečkám.

Ak však je náš život v rozpore so svätými slovami evanjelia, záujem o Ježiša nezbudíme. Preto je ešte jedno dôležité evanjelium: náš život, naše slová, naše skutky...

Na kríži v ťažkých mukách a v pohrdaní umrel za nás Ježiš, vysokú cenu má naše vykúpenie. Aj zvestovanie evanjelia nesie so sebou veľmi vysokú cenu. V Severnej Kórei a v nekresťanských krajinách je „odmenou“ žalár, mučenie, ba i smrť. Zvestovať evanjelium nie je však jednoduché ani v našej vlasti. Musíme očakávať nielen prijatie, ale i opovrhnutie, ponížovanie a možno i diskrimináciu v práci, ba i od vlastných.

A predsa vedno s apoštolom Pavlom voláme: „**Kto nás odlúči od lásky Kristovej? Pre Teba sme usmrcovaní celý deň, pokladajú nás za ovce na zabitie. Ale v tomto všetkom slávnne víťazíme skrze Toho, ktorý si nás zamiloval**“ (Rim 8,36-37).

A zakrvácané srdce Ježiša i dnes volá: *Podťe ku Mne, dajte sa zachrániť!*

Svedectvo: Vzácne je hovoriť pred bratmi a sestrami o tom, ako i na mojom živote zasvietilo evanjelium a dostali sme milosť. Preto hovorme, čo nám urobil Pán.

Rozhovor: Zdieľajme sa, ako vnímame rozdiel medzi náboženským „kresťanom“ a kresťanom, ktorý prijal evanjelium. Hovorme i o svojich skúsenostiach z rozhovorov s ľuďmi, pozitívnych i negatívnych, či sme vždy ochotní zvestovať evanjelium, či nám niečo bráni, ako sa cítime po zvestovaní evanjelia najmä vtedy, keď ho dotýčny prijal s potešením.

Modlitba: *Prosíme Ťa, drahý Pane, aby si požehnal naše ústa a aby sme radi a s nadšením hovorili hynúcim o jedinej nožnej záchrane našich životov. Požehnaj nás, aby i cez naše životy mnohí videli, že patríme Pánovi a že sme s Ním šťastní. Aby i cez evanjelium našich životov mnohí uverili a boli spasení. Prosíme za Európu, aby mnohí v nej našli Ježiša, aby sme sa v pokání vrátili k dedičstvu našich predkov, ku kresťanstvu kríža Pána Ježiša Krista.*

Danka Zubčáková

16.9.

Obrana vierou

Efezským 6,16

„Nadovšetko vezmite si štít viery, aby ste ním mohli uhasiť všetky ohnivé šípy tohto nešľachetníka.“

V poslednom čase, keď sa prechádzam po meste a počúvam, o čom roz-

právajú študenti, aké hodnoty preferujú a žijú, keď idem na miesta, kde naplno žije svet (posilňovňa, obchodné centrá, večerné mesto), kladiem si v pochybnostiach otázku, či naozaj „*dobře verím*“. Či naozaj to Evanjelium, ktorému som uveril, je to správne. Veď drvivá väčšina ľudí verí, vyznáva a uctieva niečo úplne iné. Iné hodnoty, iné priority, iné pravdy. A nech si pozriem alebo pustím akéhokoľvek médiu, je tam to isté. Som z toho zmätený. Preto si tak zúfalo uvedomujem, ako potrebujem „*štít viery*“, lebo „*ohnivé šípy*“ toho nešľachetníka ma zasahujú zo železnou pravidelnosťou. Niekedy až kričím k Bohu s prosbou – tak ako ten otec posadnutého chlapca: „*verím, pomôž mojej nevere*“ (Mk 9,23-24).

Píšem to bez povýšenosti, bez pýchy, že ja som ten „pravoverný“, a že len ja mám pravdu. Naopak, veľmi mi láme a trhá srdce pri pohľade na tú duchovnú biedu a prázdnotu, na tú širokú cestu, po ktorej kráča väčšina v „slepej nevedomosti“ do zahynutia. Pri pohľade na všetkých tých ľudí sa o to viac modlím, aby si ma Pán mohol použiť ako Svojho svedka, aby som mohol kázať evanjelium v moci Ducha Svätého, tak ako apoštol Pavol, a to v „priaznivý aj nepriaznivý čas.“

Práve o to viac potrebujem štvrtú časť výzbroje – štít viery, ktorý máme mať nie nadovšetko v zmysle, ako by to bola najdôležitejšia zo všetkých zbraní, ale skôr „*okrem všetkého*“, či „*pritom pri všetkom vezmite štít viery*“ (Roh.), ako nevyhnutný dodatok.

Slovo, ktoré Pavol používa, neoznačuje malý, okrúhly štít, ktorý ponechá-

val väčšiu časť tela nechránenú, ale dlhý, oválny štít, ktorý meral 2,1x0,75 m a zakrýval celého človeka. Pozostával z dvoch vrstiev dreva, ktoré boli zlepené a najskôr pokryté plátnom a potom kožou. Navrchu aj dole bol spojený železom. Bol osobitne vytvorený na hasenie nebezpečných horiacich striel, ktoré sa vtedy používali.

Čo sú to ale „**všetky ohnivé šípy tohto nešlachetníka**“?

Diablove šípy zahŕňajú jeho zlomyseľné obvinenia, ktoré zasahujú naše svedomie obviňovaním, že nie sme dost dobrí pre Boha, že sme zlí, neschopní, slabí, že nás Boh takých odporných určite nemôže milovať. Ďalšie šípy môžu byť pochybnosti voči Božiemu Slovu a Božej moci. Pochybnosti, že Boh má veci pod kontrolou, že nás nikdy neopustí, že má s nami dobrý zámer a plán....

Ak nemáme vieru, diabol nad nami ľahko zvíťazí. Je oveľa inteligentnejší ako my. Sami proti nemu nedokážeme nič. O čo sa diabol usiluje? Útočí na našu vieru, chce ju zničiť alebo oslabiť. „*Nikdy ma neporazíš!*“ – šepká nám ustavične do uší. A niekedy mu žiaľ často uveríme, takí sme hlúpi! Nikto z nás nemá moc poraziť ho, ale nezabúdajme, čo povedal Pán Ježiš: „**Povedal Mu Ježiš: Ak môžeš? Veriacemu je všetko možné!**“ (Mk 9,23).

Boh nám dal štít viery, ktorý má moc uhasiť VŠETKY!!! ohnivé šípy. Všetky, nikdy o tom nepochybujme.

„**A tak ospravedlnení z viery máme pokoj s Bohom skrze svojho Pána Ježiša Krista. Skrze Neho dostal sa nám vie-**

rou aj prístup k milosti, v ktorej stojíme. A chválime sa nádejou slávy Božej“ (Rim 5,1-2).

„**Každá reč Božia je prečistená, On je štítom tým, čo sa k Nemu utiekajú**“ (Prísl 30,5).

Dôverujme naplno Božiemu Slovu a budme poslušní vedeniu Ducha Svätého – a náš „štít viery“ nás ochráni.

Stanislav Kocka

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Pane Ježišu, že si pôvodcom a dokonávateľom viery. Ďakujeme, že nám dávaš všetko potrebné pre život. Prosíme, odpusť nám, keď sa strácame spoza štítu viery. Upevňuj nás na vnútornom človeku, aby sme Ťa stále nasledovali. Amen.*

Svedectvo: O viere, ktorá odrazila páliivé útoky diabla.

Rozhovor: Odkiaľ čerpáme vieru?

Podporujme sa svedectvami o Božom konaní, aby sme si upevnili vieru.

Prosme za školstvo, hlavne bohoslovec-ké, aby posilňovalo vieru.

23.9.

Obrana Božieho slova a istota spasenia

Efezským 6,17

Prilba sa používa v bežnom živote ako ochrana pred poranením si hlavy napr. pri práci na stavenisku, pri jazde motocyklom alebo bicyklom, a mnohých iných činnostiach. Často môžeme počuť aj o tom, že práve táto prilba zachránila život človeka pri dopravnej nehode alebo pracovnom úraze. Mnohí však prišli o život práve preto, že

túto ochrannú pomôcku nemali. Hlavu, ktorá pracuje ako riadiace centrum pre celé telo, musíme správne ochrániť. V nej sa ukrýva náš mozog, ktorý zabezpečuje chod celého organizmu, naše myslenie, cítenie, túžby i vôľu. Keď odumiera mozog, človek sa stáva bezduchou bábkou. Prilba, ktorú potrebujeme aj v našom duchovnom živote, je prilba spasenia. Pán Ježiš nám musí prikryť hlavu, aby nás ochránil pred vplyvom a útokom v duchovnom živote. Byť bez prilby znamená často zranenie, ba až smrť. Útoky toho Zlého sú často na naše city, na naše myšlienky, aby nás zaplavil zbytočnými starosťami a tak odviezol našu pozornosť z Božích vecí. Často nám vsúva do mysle také myšlienky, že keď si ich uvedomíme, až sa zarazíme. Navádza nás k nenávisti, k neodpúšťaniu, k rúhaniu, k preklínaniu. To je jeho taktika a preto musíme byť bdelí a na pozore. Ak budeme mať hlavu ochránenú prilbou spasenia, istotou, že sme Pánom Ježišom omilostení a obmytí Jeho krvou, môžeme veriť, že sme vždy v Jeho ochrane a môžeme sa na Neho vo všetkom spoľahnúť. Satan sa nás vôbec nebojí, ale bojí sa Pána Ježiša! Haleluja! A ak si vezmeme do ruky ešte aj meč Ducha Svätého, ktorým je Božie slovo, budú aj z nás vífazi na duchovnom bojisku, pretože náš boj nie je proti krvi a telu, ale zlým duchom. Majme oči otvorené, aby sme Duchom Svätým naplnení, boli použiteľní v tomto duchovnom boji a tak naplnili Božiu vôľu v našich životoch.

„Ale my, ako synovia dňa, budme triezvi, oblečme si pancier viery a lás-

ky a prilbu nádeje na spasenie, lebo nás Boh neurčil na hnev, ale aby sme dosiahli spasenie v našom Pánu Ježiši Kristu, ktorý umrel za nás, aby sme spolu s Ním žili, či bdieme a či spíme“ (1Tes 5,8-10).

Modlitba: *Drahý náš Otec nebeský, ďakujeme, že si nám daroval prilbu spasenia skrze Svojho drahého Syna, nášho Pána a Vykupiteľa. Ďakujeme, že si s nami v každodennom duchovnom boji, kde často zápasíme proti telu a krvi vlastnou silou a tak sa poriadne doráňame. Prosíme Ťa, očisti náš duchovný zrak, aby sme sa stali dobrými nástrojmi, ktoré vieš použiť na duchovnom poli, lebo Satan stále útočí a chce získavať duše. Prosíme Ťa aj o hojnosť Ducha Svätého, aby sme boli citliví na Jeho hlas a tak vykonali to, čo máme vykonať. Ďakujeme, že nám dávaš vždy viac, ako prosíme, ale nech sa vo všetkom deje Tvoja svätá vôľa. Amen.*

Rozhovor: o tom, ako vnímame prilbu spasenia v našom živote, či si túto duchovnú výzbroj obliekame denne, alebo na ňu zabúdame a bojujeme z vlastných síl.

Prosme: za všetkých veriacich v našej drahej cirkvi, aby sme sa pokorili pred Bohom, urobili pokánie zo žabo-myších vojen, ktoré často vedieme, a tak očistení krvou Baránka mohli vykročiť v novote života a oblečení v správnej Božej výzbroji bojovali dobrý boj viery.

Alica Pipperová

Podporujme sa: Rozprávajme sa, či máme jasno, že spasenie prichádza od Ježiša a nie od nás. Ak niekto pochybuje, povzbudme ho.

Obrana spoločnou modlitbou

Efezským 6,18-20

„V každom čase všetkých modlitieb a prosieb modlievajte sa v duchu; dbajte pritom vytrvalo a proste za všetkých svätých aj za mňa, aby mi bola daná reč, keď otvorím ústa, zvestovať zjavne tajomstvo evanjelia, pre ktoré som poslom v putách, aby som ho otvorene hlásal, ako mi aj treba hovoriť.“

Na koniec slov o Božej výstroji pri-dáva apoštol Pavol modlitbu. Určite nie preto, že by bola modlitba ďalšou súčasťou výzbroje, ale preto, že práve modlitba musí prenikať celý náš duchovný boj.

„Oblečenie“ si Božej výzbroje a vystrojenie sa do boja nie je mechanická záležitosť, ako keď si rytieri obliekli brnenie a mohli ísť bojovať. Je to hlboké vyjadrenie našej závislosti na Bohu, čo vlastne znamená, že je to vyjadrenie intímneho vzťahu s Pánom v modlitbe. Práve modlitba a Božie slovo sú dve hlavné zbrane, ktoré nám Duch Svätý vkladá do rúk. Pretože stále opakujeme, že tu nejde o boj proti človeku, ale je to nebezpečný boj proti „**kniežatstvám a mocnostiam, proti pánom sveta tejto temnosti, proti zlým duchom v nebesiach**“ (Ef 6,12). Mali by sme sa modliť, aby nám Svätý Boh dal aspoň z časti porozumieť týmto slovám. Pri týchto slovách by nám mal „behať“ mráz po chrbte a na druhej strane by nás mala zaplavovať nekonečná vďačnosť za nekonečnú milosť Božiu a dokonalú Božiu ochranu.

Víťazná kresťanská modlitba je úžasne obsažná. Obsahuje štyri univerzálne výroky, ktoré sú označené štvornásobným použitím slova „každý“ (všetko, všetci):

1) Máme sa modliť v „každom čase“ („pravidelne neustále“ **„neprestajne sa modlite, za všetko ďakujete, lebo taká je Božia vôľa pri vás v Kristovi Ježišovi“** (1Tes 5,17-18);

2) Máme sa modliť každou modlitbou a prosbou (pretože modlitba má mnoho foriem);

3) S každou vytrvalosťou (lebo ako dobrí vojaci Ježiša Krista musíme stále bdieť, nevzdávať sa a nezaspať);

4) Prihovárať sa za všetkých svätých (lebo v našich modlitbách sa musí odrážať jednota Božej novej spoločnosti, o ktorej je v tomto liste viacero dôležitých zmienok).

Veľmi dôležité v tomto verši je slovičko „**bdejte**“. Vedie nás to späť k učeniu Pána Ježiša. ON zdôrazňoval potrebu bdelosti – či už so zreteľom na Jeho návrat: „**Majte sa na pozore, bdejte, lebo neviete, kedy príde čas**“ (Mk 13,33), alebo so zreteľom na útoky pokušenia: „**a povedal im: Veľmi smutná je mi duša, až na smrť; zostaňte tu a bdejte!**“ (Mk 14,34-38).

Pán Ježiš túto výzvu často opakoval, lebo vedel, že je dôležitá a hlavne, ako ľahko cirkev zaspi a potom je veľmi zraniteľná. Potrebu bdenia neraz zdôrazňovali aj apoštoli: „**Bdejte, stojte vo viere zmužilí a silní!**“ (1Kor 16,13). Tá výzva o bdelosti bola (a rovnako je aj pre nás) potrebná preto, lebo diabol neustále ob-

chádza „*ako revúci lev, a hľadá koho by zožral*“ (1Pt 5,8). A žiaľ tiež sú tu falošní učítelia ako „*draví vlci*“ (Sk 20,31), ktorí chcú zviest mnohých, či už zo ziskuchtivosti alebo túžbe po moci. Výzva „*bdejte*“ znie tiež preto, aby nás Pánov návrat neprekvapil a nenašiel nepripravených (1Tes 5,1-8). A nakoniec preto, že máme sklon spať vtedy, keď by sme sa mali modliť: „*V modlení vytrvajte, bdejte pri ňom a dobrorečte*“ (Kol 4,2).

Práve skrze modlitbu očakávame na Pána a obnovujeme svoju silu: „*Očakávaj na Hospodina! Pevný bud! Nech je zmužilé tvoje srdce a čakávaj Hospodina!*“ (Ž 27-14). Bez modlitby sme príliš slabí, aby sme obstáli proti moci síl zla.

Pavlovi veľmi záležalo, aby sa za neho cirkev modlila, lebo vedel, že práve toto je „zbraň“ a moc, ktorá otvára cestu evanjelia. Práve modlitba hýbe dejinami, pohýna Boha ku konaniu a robí zázraky. Práve preto s tým máme toľko problémov, lebo diabol urobí všetko pre-

to, aby nás od modlitby odhovoril, alebo nám ju urobil formalitou či rituálom.

Nemôžeme zanedbať modlitbu, keďže je to spôsob, akým získavame duchovnú silu. Bez modlitby a spoliehania sa na Boha je naše úsilie v boji márne.

Stanislav Kocka

Modlitba: *Bože, ďakujeme Ti, že nás pozývaš do rozhovoru s Tebou. Ďakujeme, že modlitba nie je strateným časom, ale príležitosťou prehĺbiť si vieru a pomôcť svetu. Prosíme, daj nám hlbokú úctu ku Tebe, Tvojmu slovu a rozhovoru s Tebou. Amen.*

Svedectvo: Ako spoločná vytrvalá modlitba priniesla do života niekoho slobodu.

Rozhovor: Záleží nám, či sú ľudia spasení? Zápasíme o nich? Sme bdeli modlitebníci? Čo to znamená?

Podporujme sa: Nech každý hovorí, komu chce povedať Evanjelium a ostatní sa modlia za tých ľudí.

Prosme za spoločenstvá modlitebníkov. Aj za celú Cirkev, aby mala radosť z modlitby.

ŽIVOT NOVEJ ZMLUVY

Židom 8,7-9 *Keby totiž ona prvá (zmluva) bola bývala bez chyby, nebolo by treba hľadať miesto druhej. Ale Boh ich karhá: Ajhľa, idú dni, hovorí Pán, a uzavriem novú zmluvu s domom Izraelovým a s domom Júdovým; nie podľa onej zmluvy, čo som uzavrel s ich otcami...*

„*Lež v posteli a nevychádzaj z domu!*“
– tieto slová sú dosť nezmyselné. Veď

človek potrebuje chodiť do práce, do obchodu, či cirkvi.

Ale keď má angínu, je to iné. Musí sa izolovať, aby nenakazil druhých a aby sa mu nezhoršilo zdravie tela.

Podobne je to v duchovnej oblasti.

Keď čítame Mojžišov zákon, niektoré veci znejú divne. Akoby Boh bol úplne nepraktický, či chorý. Ale on bol v skutočnosti praktickým lekárom duchovne

chorých ľudí. Preto potrebovali zvláštny režim. Vyvolený ľud sa musel izolovať.

Po príchode Pána Ježiša sa situácia zmenila. Vyliečil Svojich a dal im moc a autoritu byť lekármi. Dal im Evanjeliu, ktoré je mocou na spasenie (vyliečenie z večnej smrti.)

Preto sa nemusíme obzerať, či nosiť odevy z jedného druhu tkaniny. Ale na druhej strane nám pribudli povinnosti, ktoré sú živšie. Ktoré vedú k láske a dobru, či dokonca k sebaobetii kvôli záchrane druhých ľudí pred Večnou smrťou.

Peter Dubec

AJ NEMOCNICA MÔŽE BYŤ MIESTOM POŽEHNANIA

Kedže som dlhodobo mala bolesti kolien, tak jediným riešením bola operácia kolenného kĺbu. Vedela som už 3 mesiace dopredu, že operácia je určená na 27.1.2017 v Humennom. Celý ten čas som na modlitbách predkladala Pánovi, aby On to všetko riadil. Požiadala som aj veľa známych sestier, aby ma niesli na modlitbách, aby mi Pán dal prejsť aj touto skúškou. Keďže Humenné je dosť vzdialené od Giraltovciev, tak som vedela, že návštev nebude veľa. Avšak Pán mi pripravil veľké prekvapenie. V jedno popoludnie som dostala nečakanú, ale požehnanú návštevu. Bola som veľmi prekvapená, keď na izbe pri mojom lôžku zastali známe sestry z Reformovanej cirkvi, zo zboru Tušice pri Michalovciach. Nebola to bežná návšteva. Bolo to naše stretnutie pri nohách Pána. Sestry mi pripravili program. Bol prečítaný žalm, Božie slovo, jeho výklad, báseň a modlitby všetkých a nakoniec zaspievali pieseň „Hospodin je pastier môj“. Dvere na izbe boli pootvorené tak aj okolo idúci mali možnosť počuť a vidieť,

aká návšteva je na izbe. Taká je viera a láska v praxi.

Potom som ešte strávila 11 dní v Bardejove na rehabilitačnom oddelení. Tam už boli návštevy častejšie a neobišli sa bez modlitieb. Celý ten čas som cítila silu modlitieb. Pán úžasne všetko riadil.

Keď už som bola doma, veľké potešenie mi pripravili sestry z nášho MoS. Jeden večer prišlo ku mne 12 sestier a modlitebné spoločenstvo sme mali u nás doma. V ten večer sme boli všetky obohatené duchovným požehnaním. Verím, že aj to stretnutie bolo Pánom pripravené.

Preto aj touto cestou chcem sa poďakovať všetkým bratom a sestrám, ktorí má v tieto dni niesli na modlitbách. Bola som síce v nemocnici ako pacientka, ale Pán si má aj tam použil ako misionárku. Bol tam čas na svedectvo, modlitby, Slovo Božie atď. Počas celého pobytu v nemocnici ani jeden deň nebol bez modlitieb, aj keď sme tam boli rôznych vierovyznaní. Nech je oslávený náš Pán za všetko, čo koná v našich životoch.

Ondusková Alžbeta

■ Môžem hovoriť: „Tí ľudia sú zlí“? ■

Lukáš 5:29 *Potom Mu Lévi pripravil veľkú hostinu vo svojom dome. Bol tam veľký zástup colníkov a iných, ktorí stolovali s ním. Reptali teda farizeji a ich zákonníci a hovorili Jeho učeníkom: Prečo jete a pijete s colníkmi a hriešnikmi? Ježiš im riekol: Nepotrebujú lekára zdraví, ale chorí!*

Boli dve nemocnice. V jednej si lekári sadli a celý deň rozprávali: „*Pozri na ten snímok. Je tam nádor. Aký hnusný a škaredý! Ten človek určite fajčil. Možno už jeho rodičia to robili. Teda tak málo sa staral o svoje zdravie. A prišiel tak neskoro...*“

Tým z druhej nemocnice tiež zobral snímku: „*Je tu nádor. Zlý a zhubný. Podme rýchlo operovať. Očistíme si ruky, aby sme mu neublížili. A tiež si dajme rúšku na ústa, aby z nich nevyšli baktérie do rany!*“

Čo sa stane s tým prvým tímom? Skončí vo väzení.

Podobne je to s cirkevníkmi. Keď len v kuse nadávajú na Rómov, vládu, farára, vedenie cirkvi... skončia zle. Farizeji boli vlastne aktívni veriaci. Tí, čo chodili do „kostola“ (synagógy) a snažili sa žiť podľa Desatora (a ďalších zákonov). Ale mnohí z nich si ponechali chladné a nevraživé srdce plné pýchy. (Iní farizeji boli aj dobrí.)

Zákonníci sú teológovia. Ľudia, čo študujú Bibliu. Žiaľ, ako vtedy, aj dnes sú takí, čo Ježiša neprijímajú, ale len hundrú a nadávajú na každého, čo s Ním má vzťah. Nájdeme ich aj medzi konzervatívami, aj medzi liberálmi. Samozrejme, mnohí teológovia

(zákonníci) boli a sú dobrí. Zameraní na Ježiša a Jeho moc. Nie ľudskú silu! (Jeremiáš 17,5)

Pán Ježiš sa predstavil ako lekár (Jeremiáš 17,5). Prišiel meniť svet. Slovo kresťan znamená učeník Pána Ježiša Krista (Skutky 11,26), teda tiež lekár, alebo aspoň medik. Tí sprevádzajú svojho učiteľa v nemocnici. Pozerajú, čo robí a pomáhajú podľa svojich možností. Ak vidia chorého, volajú primára, aby zachraňoval.

Sme duchovní medici. Máme **vidieť zlo vo svete, ale neprepadnime frflaniu, ani útočeniu**. Máme najprv zavolať Lekára Ježiša – modliť sa. **Keď svet uvidí vypočuté príhovory, začne sa o nás zaujímať viac**. Tiež bude túžiť po našom pokoji, radosti, slobode od hriechu.

Modlime sa teda za viac zázrakov. Nech **sú oslobodzovaní narkomani, alkoholici, nech prichádza zdravie**. Nech majú ľudia hlad po spravodlivosti. A hlavne, nech je **Cirkev plná lásky, aby ju svet poznal**. Na tomto treba pracovať najviac. Týmto otvoríme dvere ľuďom, aby sa obracali a zlepšilo sa všetko na svete, ale hlavne vo Večnosti.

Peter Dubec

Presbyteri a ich úloha podľa Biblie

Skutky 20:17: „Preto poslal do Efezu a povolal si starších (v gréckom origináli presbyterov) cirkevného zboru. 28 Bedlite teda o seba a o celé stádo, v ktorom vás Duch Svätý ustanovil za biskupov, aby ste pásli cirkev Božiu, ktorú si vydobyl svojou krvou. 31 Preto bdejte a pamätajte, že som tri roky deň a noc neprestával so slzami napomínať každého z vás. 32 A teraz už porúčam vás Pánovi a slovu Jeho milosti, ktoré má silu vybudovať vás a dať vám dedičstvo so všetkými posvätenými.“

Možno povieť: „Ale presbyterstvá *Ms*a predsa zaoberajú majetkovými vecami!“ Áno, môžu sa zaoberať. Ale až keď splnia to, čo od nich požaduje Boh, lebo On je prvý. On je hlavou Cirkvi.

Prvou vecou je poctivo študovať. Prejsť cez školu osobného učeníctva. Brat Bibliu smrteľne vážne oproti sebe. Nielen vybrať si pár prikázaní a potom vykrikovať: „*Ja v nedeľu odдыхujem a tamten človek nie!*“ Ježiš v sviatočný deň neodдыхoval. Svätil ho. Vyháňal nesvätých duchov, uzdravoval a hlásal Evanjelium. Tu vidíte, aký je rozdiel medzi tými, čo len povrchno poznajú Zákon a vybudovanými učeníkmi. Pavol povedal tiež: „*lebo nedal som sa zastrašiť, aby som vám nezvestoval celú vôľu Božiu*.“ (verš 27) Neostal pri Desatore, ale vysvetľoval všetko. Nielen slovami, ale hlavne skutkami. Osobným nasledovaním Krista.

Ďalej majú presbyteri bdieť nad cirkevným zborom. Čo to znamená?

Modliť sa. Kol 4,2: **Vytrvajte v modlitbe, bdejte pri nej a vzdávajte vďaky.**

Ale aj šíriť Božie slovo. Šíriť lásku. Tlmiť ohováranie, nenávisť, nevraživosť.

Bdieť aj misijne – vnímať, kto je zrelý na prijatie Ježiša, odovzdať mu Evanjelium.

Bdieť nad potrebami bratov a sestier v Cirkvi. Nehladujeme síce na Slovensku, ale sú ženy vo svete, ktorým zabili manžela za to, že bol kresťanom a musia sa starať o deti. Na Slovensku majú ľudia hlad po vzťahoch a láske...

Po tom všetkom je dobré, aby presbyteri bdeli aj nad majetkom cirkevného zboru. Hlavne nepriamo. Lebo nad týmto majú byť ustanovení diakoni. Dvanásť apoštoli boli vlastne presbyterstvom Prvej Cirkvi. V konečnom dôsledku zvolili sedem diakonov, aby riešili hmotné veci. Dnes tomu hovoríme hospodársky výbor. Na mene až tak nezáleží.

Reformácia znamená návrat k pôvodnej forme (predponu „re“ poznáme napríklad zo slova rekonvalescencia, keď sa človek vracia ku svojej pôvodnej sile a schopnosti – ku zdraviu).

Preto sa modlime, aby presbyterstvá znova nadobudli pôvodnú vážnosť a smerovanie. Modlime sa a konajme. Dovoľme Ježišovi, aby žil v nás a naplnil Svoju vôľu.

Peter Dubec

BOH SPASÍ Z MILOSTI, ALE POKORNÝCH

1 Peter 5:5 *...všetci spoločne opášte sa pokorou, lebo Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť.*

Boh má milosť pre každého, ale milosť je cesta. Pokorných uvádza do neba, kým pyšných smeruje ku pokore, aby mohol pokračovať v ich záchrane. Ak prijmeme túto cestu vierou, sme spasení. Ak sa však budeme protivíť, aj Boh sa bude protivíť nám a milosť nedostaneme. Prečo? Lebo človek, čo sa drží svojej pýchy, by urobil peklo z neba.

Tým nechcem povedať, že pokora je zásluhný čin, za ktorý dostaneme dobrú Večnosť. Pokoru nedokážeme vyrobiť sami. Keď sa o ňu snažíme, ako to dopadne? Začneme sa síce správať poníže-

ne, ale pýcha rastie: „*Hľa! Ako dobre si počínam!*“

Našou úlohou je veriť. Veriť Bohu, že je dobré, keď nás dáva dole z trónu sebastrednosti. Keď Jeho slovo nehovorí: „*Rob si čo chceš!*“, ale „*Musíš umrieť žiadostiam tela, aby som mohol žiť v Tebe. Aby si viac a viac zažíval moju lásku a vznešenosť. Poníži Ťa to, ale na druhej strane vynesie do mojich výšín. Nad nikým sa nebudeš vystatovať, ale do hĺbky hriechu ťa nenechám klesnúť, nenechám ťa utopiť sa.*“

Peter Dubec

NAŠA ODPOVEĎ NA JEHO LÁSKU

Kristus za všetkých umrel, aby tí, čo žijú, nežili viac sebe, ale Tomu, kto za nich umrel a vstal z mŕtvych (2 Korintským 5,15).

Zachraňujúce dielo Pána Ježiša Krista stačí pre všetkých ľudí, lebo On zomrel za všetkých. Ale len tí, ktorí v Neho veria, dostanú večný život. Opustia stav duchovnej smrti, v ktorej sa nachádzali pred svojím obrátením a začnú nový život so svojím Pánom.

Cena, ktorú náš Spasiteľ na kríži pre našu záchranu zaplatil, ich motivuje, aby žili pre Neho. Pretože za nich zomrel, nehľadajú už viac svoje vlastné záujmy, ale Jeho slávu.

Ako je to v tomto ohľade s tebou a so mnou? Sme jednoducho spokojní, že má-

me odpustenie hriechov a boli sme zachránení pred večným trestom v pekle? To by bolo primálo! Uvažujme ešte raz nad láskou Syna Božieho! Stal sa človekom a pre nás išiel na smrť, lebo teba a mňa má rád. Nechcel, aby sme zahynuli. Preto za nás zniesol utrpenia Božieho súdu.

Akú odpoveď Mu dáme na Jeho lásku? Sme ochotní Jemu dať k dispozícii náš život so všetkým, čo k nemu patrí? On by nás rád mal úplne – naše srdce, našu hlavu, naše ruky a nohy. Pre Neho žiť, to znamená: Jeho poslúchať a Jemu slúžiť. V škole, v práci, v domácnosti a vo voľnom čase platí, pýtať sa na Jeho vôľu a naším správaním Jeho ctiť. On si to iste zaslúži!

Z nemeckého kalendára Bližšie k Tebe (Näher zu Dir) preložil ml

Srdečne Vás pozývame na **slávnostnú XX. konferenciu Aglow**,
ktorá bude v dňoch **20. - 22. októbra 2017 v Poprade v hoteli Satel**.
Radi by sme vás medzi sebou privítali, požehnali a prijali aj od Vás požehnanie.

Téma konferencie: Kráľovstvo Božie (list Rímskym 14:17)

HOSTIA:

Jeanne Mook z Austrálie - so svojím manželom Davidom vedie multikultúrny zbor v Brisbane. Je riaditeľkou Asian Pacific Institut a Multikultúrneho centra v Brisbane.

Ralf D. Roberts z Floridy - dlhoročný misionár

SEMINÁRE:

Ester Jankovičová - vedúca združenia Abigail: Aby manželstvo nebolelo, alebo ako si byť v manželstve bližšie

Rút Krajčiová - prezidentka Aglow na Slovensku: Život ma baví (diskusia)

Jaro Kušev - pastor: Pokolenie Issachar (1. Par. 12:32) - seminár pre mužov

CHVÁLY: vedie Mária Wiesnerová so skupinou Radostné srdce.

Tešíme sa na stretnutie s Vami.

Prihlasovací formulár: www.aglow.sk

Email: aglow@zoznam.sk

**„V horlivosti neochabujte,
buďte vrúcneho ducha, slúžte Pánovi.“**

Rimanom 12:11

„...veľký je zástup zvestovateliek víťazstva.“

Žalm 68:12

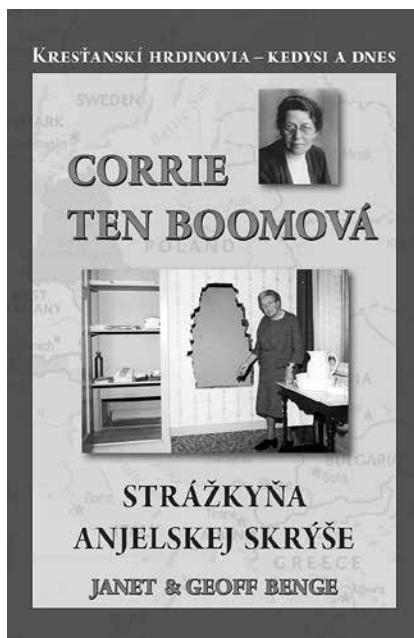
AGLOW[®]
INTERNATIONAL
SLOVAKIA

AGLOW – Združenie kresťanských žien už 20 rokov na Slovensku - vytvára mosty - usiluje o jednotu medzi kresťanmi - pomáha niesť evanjelium - prináša nádej a uzdravenie, lásku a zmierenie - privádza bližšie k Pánovi Ježišovi – pravidelne navštevuje ženské väznice - každoročne usporadúva slovenskú konferenciu v prorockom duchu.

Aglow v preklade – žiara, vrúcnosť, je medzinárodné spoločenstvo žien, ktoré spája ženy zo všetkých kresťanských denominácií na svete. Na všetkých kontinentoch existujú tisíce skupín Aglow, ktorých členkami sú kresťanky oddané Ježišovi Kristovi ako Spasiteľovi a Pánovi, ktoré chcú byť svetlom a soľou vo svojom okolí.

ODKAZY VEDENIA MoS

- 1 Srdečne pozývame na **Biblicko-rekreačný týždeň**, ktorý pripravujeme v termíne **9. - 13. októbra 2017 v Herľanoch**. Prosíme za jeho požehnanie. Tešíme sa na stretnutie! Pozvánka s programom je uprostred čísla.
- 2 S pomocou Pánovou sme vydali ďalší **životopis** odvážneho kresťana: **Corrie ten Boom** – holandská misionárka a autorka kresťanských kníh (Útočisko...) bola pre ukrývanie Ži-

dov deportovaná do koncentračného tábora. Jediná z rodiny ho prežila a potom po celom svete povzbudzovala ľudí k odpusteniu a k dôvere voči Bohu. Objednávky vo ViViT-e.

- 3 **Prihlášky, zmeny adries, či odhlásenia tých, ktorí už nie sú členmi**, hláste už Luboslavovi Beňovi – hospodárovi MoS.
- 4 **Príspevky** (vo výške 7,- € na člena a 4,- € na nečlena/sympatizanta/odberateľa MoSta) treba poslať na náš účet: Modlitebné spoločenstvo ECAV, Palisády 46, 811 06 Bratislava 2; IBAN: SK31 0900 0000 0001 8266 7032 (0182667032/0900). V prípade hromadných platieb treba poslať menoslov platiteľov Luboslavovi Beňovi – hospodárovi MoS ECAV – najlepšie mailom (ecav@rankovce.sk), prípadne poštou na Cirkevný zbor ECAV, 04445 Rankovce.
- 5 Prosíme za **mládežnícky misijný Festival SEMfest 2017**, ktorý sa uskutoční 6.-8.7. v Necpaloch pri Martine na tému „Nepremárnený život“.
- 6 Prosíme už teraz za **nasledujúcu konferenciu MoS 2018** – za miesto, tému, prednášateľov a hlavne za Božiu atmosféru a plnosť Ducha Svätého.

Vydáva: Modlitebné spoločenstvo ECAV v SR; **Vedúci MoS:** Stanislav Kocka, CZ ECAV Košice, Mlynská 23, 040 01 Košice, stano.kocka@gmail.com; **Zostavil:** M.Lipták;
Spracovanie: **MAFARO** pre ViViT s.r.o., Hviezdoslavova 18, 060 01 Kežmarok, tel/fax 052/452 5361, e-mail: vivit@vivit.sk